

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 52-1913)

Originalt emne

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 17. april 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 24. april 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 17. april 1913 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 52-1913)

Andragende fra Hotelejer J. Petersen af Aarhus og fhv. Hotelejer S. Overgaard af Randers om Bevilling for sidstnævnte til at drive Gæstgiveri og Beværternæring med stærke Drikke i Missionshotellet "Ansgar", Banegaardsgade 49.

Formanden meddelte at Petersen kunde faa bevilling for sig selv, når han begærede det, og at han forøvrigt allerede havde indgivet Begæring derom, men at Andragerne ønskede en ny Bevilling til Overgaard, fordi Petersen ønskede at trække sig tilbage. Politimesteren havde anbefalet Andragendet, fordi Hotellet blev drevet godt og i Overensstemmelse med gode Principper, men Bevillingsnævnets Flertal havde ikke ment det rigtigt at give Bevillingen, ' fordi det laa i selve Navnet "Missionshotel", at Forretningen burde være et Totalafholdshotel, og fordi det næppe kunde gaa an at give en ubegrænset Bevilling, selv om Forretningen kaldte sig "Missionshotel".

Carl Laursen havde ikke været til Stede i Bevillingsnævnet ved Andragendets Behandling, men kunde slutte sig til Politimesterens Anbefaling af at tillade Overgaard at faa Bevillingen, mod at Petersen indstillede sit Borgerskab. Taleren ansaa Overgaard for en udmærket Mand og vilde gerne optage den af de Herrer Jul. Andersen og Lehmann fremførte Tanke om at give Bevillingen, naar Overgaard tillige opkøbte et andet Borgerskab, saaledes at der gik 2 Borgerskaber ud og kom 1 nyt til.

Formanden skulde indrømme, at Tanken om at lade 2 Borgerskaber gaa ud, naar et nyt kom til, kunde se meget tiltalende ud, men Bevillingsnævnets Flertal havde ikke turdet gaa med dertil, fordi det ikke vilde indlade sig paa Forhold, man ikke kunde overse. Følgen af den antydede Fremgangsmaade vilde i hvert Fald blive, at de Borgerskaber, der kunde opkøbes, snart vilde komme i stor Pris.

Jakob Jensen fandt det tilstrækkeligt, at der ved Beværterloven var skabt en hel Del Privilegier; man skulde ikke skabe endnu flere ved at følge Hr. Carl Laursen. Ved at imødekomme det foreliggende Andragende vilde man kun opnaa, at Ejeren af Missionshotellet kunde faa en Del mere for sin Forretning end ellers. Naar man havde besluttet ikke at udstede ny Bevillinger, før Lavmaalet var naaet, skulde man blive derved. At realisere Tanken om at lade 2 gamle Borgerskaber gaa ud og sætte et nyt i Stedet, vilde bevirke, at de gamle Borgerskaber blev meget dyre, hvis de var i Drift, og var de ikke i Drift, vilde der intet naas derved. Taleren vilde tilraade at følge Bevillingsnævnets Flertal, fordi dets Standpunkt var det klareste og mest reelle.

J. C. Petersen syntes dog, der maatte ses paa, hvilken Forretning det drejede sig om. Missionshotellet var et stort og veldrevet Hotel, men det kunde vistnok ikke undvære Bevillingen for at kunne sælge Øl til Maden til de tilrejsende, og andre var der ikke Tale om, da Hotellet ikke blev drevet som almindelig Restauration.

Jakob Jensen mente, at Ejeren ligesom alle andre maatte leje sin Forretning ud til en Mand, der sad inde med et Borgerskab, hvis han ikke selv vilde drive den. Det var meget muligt, at Forretningen nu blev drevet efter gode Principper, men man havde ingen Garanti for, at dette vilde blive ved, hvis Bevillingen blev givet.

Mousten troede, det vilde blive en ret farlig Sport, om det kunde lade sig gøre at opkøbe de 130 Borgerskaber, der ikke blev benyttede. Da Ejeren havde Ret til at skænke stærke Drikke, var der intet haardt i at nægte at anbefale Andragendet; var han syg, kunde han antagelig faa Politimesterens Tilladelse til at holde en Bestyrer. Taleren saa ikke, at

Byraadet gjorde Uret ved at sige, at det ikke vilde indrette det saaledes for Manden, at han kunde faa 40-50000 Kr. mere for sin Ejendom end ellers. I hvert Tilfælde vilde det være ganske imod Lovens Hensigt at give en ny Mand Bevillingen; kun i ganske særlige Tilfælde maatte dette ske, men her var intet særligt til Stede.

Formanden troede ikke, man kunde tænke sig at give Bevillingen, hvis det ikke drejede sig om et Missionshotel, som blev drevet overensstemmende med de Principper, som nu engang var raadende for den Slags Hoteller. Om Hotellet imidlertid fremtidig vilde blive drevet efter disse Principper, havde man slet ingen Garanti for.

Lehmann havde tiltraadt Hr. Jul. Andersens Forslag, fordi han var bange for, at Sagen skulde blive afgjort i Bevillingsnævnet, uden at han havde været til Stede. Taleren havde nemlig været forhindret i at give Møde, og da Politimesterens Anbefaling forelaa, havde han tiltraadt Hr. Jul. Andersens Forslag. Taleren var imidlertid glad ved det Standpunkt, Nævnets Flertal havde taget.

J. C. Petersen fandt vedblivende, at der maatte skelnes mellem Forretningerne, og at der maatte tænkes paa, at Ejendommen næsten var værdiløs, hvis den ikke kunde benyttes til Hotel. En Garanti for, at Forretningen ogsaa fremtidig vilde blive drevet efter de nu fulgte Principper, havde man deri, at det var paa den Maade, Hotellet lønnede sig bedst. Ejeren var svag, og baade hans og hans Hustrus Arbejdskraft var nødvendig, hvis de selv vedblivende skulde drive Hotellet. Det vilde derfor være af stor Betydning for dem, om Sagen nu kunde ordnes, som de havde tænkt sig.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Ejeren kunde fortsætte Forretningen lige til sin Død ved Medhjælp.

Formanden troede det overordentligt farligt at komme ind paa Ejendomsvurderinger i den Slags Sager. Skulde saadanne Hensyn tages, vilde man slippe et helt Princip i Loven.

Magnus Nielsen mente, at Hotellet var en Pryd for Byen, og at mange tilrejsende Familier benyttede det for dets fredelige og rolige Forholds Skyld. Grundtanken for den Slags Hoteller var netop at skabe Steder, hvor rejsende kunde finde Erstatning for deres Hjem. Skulde saadanne Hoteller ledes efter andre Principper, vilde de slet ikke gaa. Bevillingen søgtes da heller ikke, for at der kunde drives almindelig Restaurationsvirksomhed, men for at der kunde skænkes for tilrejsende eller holdes en lille Festlighed i Lokalerne. Taleren kunde tænke sig, at man i dette Tilfælde kunde anbefale, at Bevillingen blev givet "indtil

videre", saaledes den stod ved Magt, saalænge Hotellet efter Politimesterens Skøn blev drevet i samme Aand som nu, men bortfaldt, hvis Forretningen blev almindelig Restauration.

Jakob Jensen troede gerne, at Hotellet var en Pryd for Byen, men mente, at det netop derfor vilde være klogt at sørge for, at det ogsaa fremtidig blev drevet af den Mand, der drev det saa smukt. At give Bevillingen "indtil videre" skulde man ikke komme ind paa.

P. Petersen kunde ganske slutte sig til Hr. Magnus Nielsens Tanke om at anbefale, at Bevillingen blev givet "indtil videre". Derved vilde man have naaet den bedste Løsning. Taleren troede, at det var ved den forkerte Ende at begynde at indskrænke Beværtningernes Antal, hvis man vilde begynde med de Forretninger, hvor det gik mest fredeligt til.

Formanden pegede paa, at Bevillingerne efter § 21 blev givet med ganske samme Begrænsning som andre, nemlig kun paa 5 Aar.

Simonsen havde erfaret, at man ved Styrelsen af offentlige Anliggender stod sig ved at holde paa Principperne, og mente, at man med den foreliggende Sag havde et Tilfælde, hvor det at anbefale vilde medføre kedelige Konsekvenser. Hvordan man end vilde forklare sin Anbefaling overfor andre Ansøgere, vilde man dog faa et Skær af Partiskhed paa sig. Taleren skulde gerne indrømme, at alle de gode Udtalelser om Hotellet var berettigede, men naar Byraadets Formand og Bevillingsnævnets Flertal mente, at det vilde være uoverensstemmende med Lovens Aand at give Bevillingen, kunde man ikke andet end at stemme imod at anbefale Andragendet. Byraadet var desuden heller ikke tjent med, at Ministeriet i Henhold til Loven nægtede en Bevilling, som Byraadet havde anbefalet.

P. Jensen gad vide, hvorledes Byraadet vilde stille sig, hvis der forelaa et lignende Andragende for "Royals" Vedkommende. Meningen med § 21 var dog, at den skulde anvendes, naar der var særlige Omstændigheder til Stede, hvilket der var i dette Tilfælde. Missionshotellet var et Familiehotel, og naar Bevillingen kun blev givet for 5 Aar, havde man Haand i Hanke med, at det ogsaa blev drevet som saadant. Endelig maatte det ogsaa i denne Forbindelse erindres, at Overgaard var udmærket anbefalet af Folk, som kendte ham, og at Andragendet var anbefalet af Politimesteren. Skulde Politimesterens Anbefaling mangle om 5 Aar, vilde Taleren ikke tage i Betænkning at være med til at nægte at forny Bevillingen. Det var meget rigtigt, at man gjorde klogt i at handle efter bestemte Principper, men der vilde dog altid komme Tilfælde, hvor der maatte gøres en Undtagelse.

Christensen mente, at Sagen kunde ordnes ved, at der blev givet Gæstgiverbevilling, saaledes at Hotellet maatte skænke stærke Drikke for tilrejsende, men ikke for andre. Derved vilde der vistnok være opnaaet, hvad der ønskedes, og saa meget kunde Byraadet nok gaa med til, da Hotellet var en pæn Forretning, som ikke gerne skulde lægges Hindringer i Vejen. Bestyrersystemet skulde man helst bort fra. Skulde man ind paa at give en ny Bevilling, naar 2 gamle Borgerskaber blev indløst, kunde der i andre Tilfælde være lige saa god Grund til at anvende denne Fremgangsmaade. Taleren anførte som Eksempel herpaa en Forretning i Fredensgade. Denne Forretning havde været drevet i 9 Aar, men var nu blevet lukket, uagtet den stedse var blevet drevet pænt og ordentligt.

Formanden skulde til Hr. P. Jensens Udtalelse om, at Missionshotellet ogsaa fremtidig vilde blive drevet som nu, bemærke, at ingen kunde sige noget med Bestemthed derom. Til Hr. Christensen bemærkede Taleren, at der netop blev søgt om Ret til at skænke stærke Drikke for alle og enhver og ikke blot for tilrejsende.

Mousten hævdede atter, at der absolut ikke forelaa særlige Forhold. At Forretningen skulde sælges, kunde ikke kaldes et særligt Forhold.

Det vedtoges med 9 Stemmer mod 8 ikke at anbefale, at Bevillingen meddeles.

Uddrag fra byrådsmødet den 24. april 1913 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 52-1913)

Fornyet Andragende fra Hotelejer J. Petersen og fhv. Hotelejer S. Overgaard om Bevilling til at drive Gæstgiveri og Beværternæring med stærke Drikke i Missionshotellet "Ansgar" i Banegaardsgade 49 (Se Side 15).

Formanden oplyste, at det fornyede Andragende var motiveret ved en Henvisning til, at Indenrigsministeriet havde meddelt en ganske lignende Bevilling til den ny Ejer af Overgaards tidligere Hotel i Randers paa Betingelse af, at 2 ældre Borgerskaber gik ud, og at Andragerne nu tilbød at underkaste sig samme Betingelse for Bevillingens Meddelelse. Da de to Tilfælde var ganske ens, hvad Taleren havde erkyndiget sig om ved Forespørgsel i Randers, og da Sagen var ordnet som sket ved Indenrigsministeriets eget Initiativ, havde Bevillingsnævnets Flertal anset det for rigtigst at anbefale Andragendet paa

den nævnte Betingelse.

Mousten vilde have stemt imod at anbefale Andragendet, hvis han havde været til Stede i Bevillingsnævnets Møde. Der forelaa aldeles ikke noget nyt i Sagen, saa der var ingen Anledning for Byraadet til at skifte Standpunkt. Vilde Ministeriet give Bevillingen, maatte det blive dets egen Sag.

Formanden var for saa vidt enig med Hr. Mousten, men vilde dog, da Bevillingsnævnets Flertal havde anbefalet Andragendet, og da Afholdsmændene i Nævnet havde tiltraadt Ordningen, afholde sig fra at stemme.

Mikael Johansen vilde tilraade Byraadet at anbefale Andragendet. Hotellet blev ualmindelig pænt drevet og hørte til den Slags Hoteller, som dannede en Modvægt mod de dyre Hoteller. Det blev da ogsaa paa Grund af sin ualmindelig gode Betjening og sine smaa Priser søgt af mange Handelsrejsende. Saavel Byen som de rejsende var godt tjent med, at den Slags Hoteller kunde trives. Dertil kom, at Overgaard var en dygtig og pæn Mand med stor Ordenssans.

Mousten gjorde opmærksom paa, at der slet ikke var Tale om, at Hotellet skulde nedlægges, hvis Bevillingen ikke blev givet, men at den nuværende Ejer meget vel kunde fortsætte Forretningen eventuelt ved en Bestyrer. Taleren ansaa det for ganske udenfor Lovens Forudsætning, at der blev givet saadanne Bevillinger. Skulde Andragendet desuagtet anbefales, maatte man i hvert Fald forlange, at de Bevillinger, der skulde nedlægges, skulde være i Drift.

Simonsen ansaa det for ret uheldigt, om det skulde blive Coutume, at Folk kom med fornyede Andragender, naar de havde faaet Afslag, og troede ikke, det vilde styrke Selvfølelsen, at Byraadet forandrede Standpunkt hver 8. Dag.

Dersom Byraadet forandrede Standpunkt i dette Tilfælde og altsaa anbefalede Andragendet, maatte det af egen Drift tage Sagen op igen for den Beværtning i Frederiksalle, hvor man for nylig havde nægtet at anbefale et ganske lignende Andragende. Forholdene i de to Tilfælde var nemlig ganske ens, saa vilde man ikke gøre Uret, maatte man ogsaa anbefale Andragendet fra Frederiksalle, da det vel ikke var Meningen, at der skulde gøres Forskel paa fattige og rige. Dersom de Bevillinger, der skulde gaa ud, ikke var i Drift, var det hele rent Humbug, for saa vilde man kun bidrage til, at Folk, der havde Borgerskaber, som det ikke betalte sig at benytte, fik en aldeles uventet Indtægt.

Formanden mente ikke, at man kunde forhindre Folk i at komme med fornyede Andragender, og syntes ikke, der var Grund til at hente det tidligere Andragende fra Frederiksalles frem til ny Overvejelse. I dette Andragende stod desuden intet Tilbud om at nedlægge 2 ældre Bevillinger.

P. Jensen gjorde opmærksom paa, at der ved den af Andragerne foreslaaede Ordning vilde udgaa en Bevilling i Drift foruden en hvilende. Noget vilde der altsaa opnaaes. Taleren anbefalede at anbefale Andragendet.

Mikael Johansen hævdede atter, at Missionshotellet var til stor Fordel for de rejsende, og at det hørte til den Slags Hoteller, man skulde se at bevare paa Grund af den udmærkede Tone, der raadede i dem.

Jakob Jensen bemærkede, at man ved at anbefale Andragendet vilde gøre det muligt for Overgaard at gøre en god Forretning her foruden den, han allerede havde gjort i Randers ved Hjælp af Beværterloven. At Overgaard ønskede at gøre gode Forretninger var der fra hans Synspunkt intet at sige til, men Byraadet skulde ikke benytte Beværterloven til at skabe flere Privilegier end højst nødvendigt. Taleren tilraadede at stemme imod at anbefale Andragendet.

Det vedtoges med 10 Stemmer mod 6 at anbefale, at Bevillingen meddeles paa de i det sidste Andragende anførte Vilkaar.

